

Billy Currie

Epizodou byli pro Ureho také Rich Kids, **THIN LIZZY**, kde zaskakoval za trucuujícího Garyho Moora (ze spojení se zpěvákem Philem Lynottem pak vzešla společná nahrávka Yellow Pearl, nejen žlutá, ale i další do dokonalosti dovedená novoromantická perla výběru If I Was), dokonce i Visage.

Ureho zajímal Ultravox, který měl tehdy za sebou tři alba, hraná ve Strangeho klubech, ale také punkové šarvátky na televizních obrazovkách (tak jsem U-vox prvně viděl já), vyhazov od firmy Island a 120 000 liber dluhů. Jeho zpěvák **John Foxx** už byl

v očích, ale i jeho třetí místo z května 1984 jen potvrzuje, že ohromení z Vidně a okouzlení „novými romantiky“ rychle vyprchalo, stejně jako zmizely ze Satniku Ultravoxu obleky a vázanky a nahradila je trička.

Už následovnému albu **RAGE IN EDEN** vyčetl Record Mirror „kompletní nedostatek myšlenek“ a slávu skupiny odhadl na patnáct minut. Jedno se však Ultravoxu upřít nedá – nikdy se neopakoval. „*Jsem rocková kapela, která užívá syntetizátory*“, zdůrazňoval Midge Ure v roce 1981, ale zároveň neposedně produkoval **Steva Harleyho** a skupiny **Modern Man**, **Fatal Charm** a **Atrix** a připravoval svou první sólovou nahrávku, coververzi noblesního **No Regrets**, hitu skupiny **Walker Brothers** z roku 1976 (nepřehlédněte na LP If I Was!). Ze syna řidiče nákladáku se stal majitel domu z 19. století, který amatérsky filmuje, třídí umělecké sbírky, kupuje japonský nábytek a rozšiřuje svůj autopark. Už v roce 1983 – ve třicet! – se připravuje na pozvolný odchod z hudební scény: „*Baví mě točit video, sedět na zadním sedadle a produkovat. Nemůžuš být věčně na očích veřejnosti. Nechci skončit jako Mick Jagger*.“ Příslovečná družnost však Ureho přiváděla do dalších uměleckých konstelací, jako bylo společné natáčení s basovým kytaristou skupiny **Japan** **Mickem Karnem** – jejich nahrávka **After A Fashion** končí v roce 1983 na 39. stupni britského žebříčku.

Nespokojenost se „sladkým“ Martinovým albem **QUARTET** přiměla Ultravox ke kolektivní produkci LP **LAMENT**, na kterém jako jedna z prvních použila sampler a zejména v titulní melodii naznačila, že se nebrání vývoji a že i k její hudbě je kódem Skotsko. V té době však už byl Midge Ure jednou nohou mimo kapelu, zaměstnaný a vytížený vedlejšími projekty, z nichž jeden nabyl globálního významu.

Koncem roku 1984 se na něho obrátil zpěvák irské skupiny **Boomtown Rats** **Bob Geldof** s žádostí, aby mu pomohl realizovat myšlenku, která se mu honila hlavou – udělat písničku, kterou solidárně nazpívá chór složený ze samých hvězd, které se – včetně obou protagonistů – zřeknou honoráře ve prospěch hladem trpící Etiopie. „*Bob přišel s textem na kousku papíru, dvanačtistrunnou kytarou, na které měl jenom sedm strun, a melodii, kterou měnil při každém přezpívání. Věděli jsme, že musíme stihnout předvánoční trh, a tak jsem strávil pět dní a nocí obvoláváním lidí a natáčením*.“ Výsledek překonal veškerá očekávání – snímek **Do They Know It's Christmas?** se stal nejprodávanějším britským singlem všech dob a sešly se na něm takové veličiny, jako **Sting** a **Phil Collins**, **Ultravox** i **U2**, **Duran Duran** i **Wham!**, **Status Quo** i **Bananarama**.

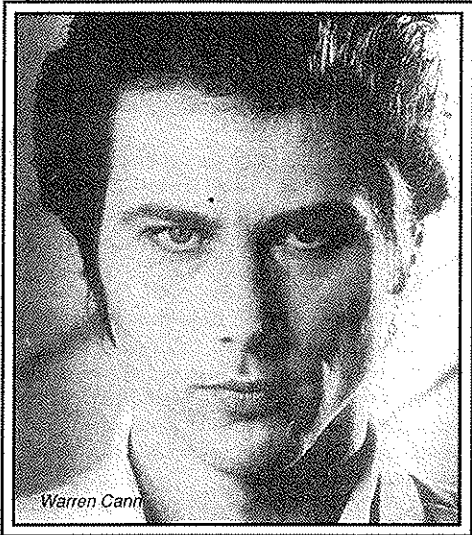
Midge Ure ztratil diplomatickými dozvuky tak mimořádné akce půl roku, ale štěstěna se mu odměnila v září roku 1985, kdy portrét dosáhl nejvyššího postu na britské hitparádě (předtím byl první se souborem

Slik a souhvězdím **Band Aid**, nikdy však s **Ultravoxem**), poprvé jako sólista. Píseň **If I Was** posloužila jako razantní reklama pro Ureho albony debut **THE GIFT** a osm let nato dá i název zpěvákovi comebackovému výběru. Record Mirror předvídá zpěvákovi v recenzi z 12. října 1985 sólovou kariéru srovnatelnou s **Philem Collinsem**, ale o další sólovku **ANSWERS TO NOTHING** je v roce 1988 jen průměrný zájem a **PURE** v roce 1991 docela propadá, i když některé jeho písně – **See Hope In The Morning Light**, **Light In Your Eyes**, **Let It Go?** – mají tu naslechtenou grandioznost, která svého času novoromantikům tak slušela...

Skupina Ultravox se ještě v roce 1986 ozvala albem **U-VOX** už bez bubeníka **Warrena Cann**a a se skvělým **Markem Brzezickym** z **Big Country** na jeho místě, pak se ale rozpustila jak cukr v čaji, odbyta výrokem kritiky: nuda. „*V současnosti existují jenom dvě písně Ultravoxu, jedna rychlá a jedna pomalá*“, napsal 18. října 1986 Record Mirror. Je to zvláštní. Ačkoliv Midge Ure účinkoval na největších koncertech desetiletí, **Live Aid** a **Mandelovi**, a to, co dokázal, by ho mělo postavit do extraligy, v jaké jsou **Peter Gabriel**, **George Michael** a **Sting**, skutečnost je jiná. Píše se však rok 1993 a Midge Ure se vrací, i když to bere oklikou přes **Vide**n. A pořad ještě má romantické vzory. „*Čajkovskij, ten skládal brilantní pop music*“, řekl nedávno.

JAROMÍR TUMA

FOTO ARCHIV

Warren Cann

na odchodu za sólovou kariérou (která však byla jen z deseti procent úspěšná), neboť chlapi za ním se začali rozehrávat a on při jejich instrumentálních pasážích nevěděl, kam s očima. Přesto měl tu drzost a svého nástupce žaloval, ačkoliv Midge Ure neměl s firmou Island a třemi u ní vydanými alby Ultravoxu nic společného. Přímo se nabízel změna názvu a nový start, ale byl to překvapivě právě Midge Ure, který trval na zachování staré značky, přestože v prvních měsících po jeho nástupu kromě nepříliš zajímavých štrek po amerických klubech mnoho nenabízela. Ureho přivedl rovněž u Visage a zpěvák Garyho Numana trénující **Billy Currie** a utvořila se klasická sestava: Ure, Currie, Cross a Cann. Firma **Chrysalis** zašustila papíry smlouvy a v červenci 1980 se album **VIENNA** vydává na 72lýdenní pobyt v britském žebříčku.

Z Vidně vyjel vlak po dvou kolejích, jedna tepe rytmem tanečního diska a my ji později rozpoznáváme v singlových hitech **Reap The Wild Wind**, **We Came To Dance** a **Dancing With Tears In My Eyes**, druhá ševlí v pateticky vzrůsných zvucích sfér (**The Voice**, **Hymn**, **Visions In Blue**), bez ohledu na to, zda u producentského kormidla stojí kultovní **Conny Plank**, nebo „pátý z Beatles“ **George Martin**. Na britské hitparádě se z nich nejlépe dařilo **Tanci se slzami**

DISKOGRAFIE

- (v závorce nejvyšší pozice alba v britském žebříčku, pokud se umístilo)
- Ultravox!** (produkce Brian Eno, leden 1977)
 - Ha! Ha! Ha!** (říjen 1977)
 - Systems Of Romance** (září 1978)
 - Three Into One** (kompilace předchozích LP, duben 1980)
 - Vienna** (červenec 1980, 3.)
 - Rage In Eden** (září 1981, 4.)
 - Quartet** (říjen 1982, 6.)
 - Monument** (live mini-LP, říjen 1983, 9.)
 - Lament** (duben 1984, 8.)
 - The Collection** (sampler, listopad 1984, 2.)
 - U-Vox** (říjen 1986, 9.)
 - If I Was** (kompilace, únor 1993, 10.)

Visage